

עמ"ת 12182/02/17 - ניר בנימין, שמעון טובול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 12182-02-17 בנימין (עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"ת 13089-02-17 טובול (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 392463/2016

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עוררים	1. ניר בנימין (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד דוד הלוי 2. שמעון טובול (עציר) באמצעות ב"כ עוד ליאור כהנא
נגד	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד אור גבאי מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
משיבה	

החלטה

ערר על החלטתו של כב' השופט גבאי-ריכטר מיום 5.2.17 בה הורה על מעצרו של העוררים עד לתום ההליכים נגדם.

1. כנגד העוררים ונאשם נוסף, אחיו של העורר 1, הוגש כתב אישום לבית משפט זה (ת"פ 44041-11-15). לעוררים מיוחסות בכתב האישום בין היתר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים והדחת העד.

המתלון בתיק הנוכחי הינו עד תביעה באותו תיק (ת"פ 44041-11-15) ועדותו נשמעה בבית המשפט ביום 13.12.16.

כבת האישום

2. ביום 30.1.17 הוגש כנגד העוררים והנאשם הנוסף כתב אישום המייחס להם עבירות של הטרדת עד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 249א(5) בצירוף סעיף 29(א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וחבלה במזיד לפי סעיף 413ה בצירוף סעיף 29(א) ו-(ב) לחוק וכן, לעוררים בלבד, היפר חובה חקוקה.

על פי כתב האישום במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום האירוע, פגש המתלון, ש ז, את העוררים בסמוך למשרדו בשוק הסיטונאי בירושלים. עורר 2 ביקש ממנו במועד זה כי יעביר לו כ-30,000 ₪ עבור שכר טירחה לעו"ד בתיק המתנהל בבית המשפט המחוזי בירושלים ובו המתלון עד תביעה.

ביום 10.1.17 שלח עורר 2 מסרון למתלון ובו כתב "מתי לדבר אתך" בתשובה לכך ענה המתלון "בערב". בערב עורר 2 שלח למתלון מסרון ובו כתב "?" והמתלון השיב "יש עיכוב, נראה בימים הקרובים, יהיה בסדר". בתגובה ענה עורר 2 "חבל שאתה לא מבין איפה הדברים עומדים". על כך השיב המתלון "מבין, יהיה בסדר".

3. ביום 12.1.17 הגיעו העוררים לרחבת השוק הסיטונאי בירושלים שם נמצא משרדו של המתלון והמתינו ברכבו של עורר 2. כעבר זמן קצר הגיע למקום גם הנאשם הנוסף ברכבו ועצר ליד העוררים. כעבור זמן קצר יצא המתלון ממשרדו ונסע ברכבו לכוון היציאה מהשוק. שלושת הנאשמים הבחינו ברכבו של המתלון, נכנסו במהירות לכלי רכבם ודלקו אחר רכבו של המתלון וזאת על מנת להתעמת איתו, לפגוע בו ולהפחידו.

במרחק של קילומטר אחד, עצר המתלון ברמזור אדום. הנאשם הנוסף עצר ברכבו מיד לאחר רכבו של המתלון. העוררים עצרו לאחר רכבו של הנאשם הנוסף. מיד לאחר מכן יצא עורר 1 מרכבו של עורר 2, חלף על פני רכבו של הנאשם הנוסף והגיע לרכבו של המתלון כשמוט ברזל בידו. עורר 1 הכה פעמיים ברכבו של המתלון באמצעות המוט וניפץ את שמשות הרכב. כתוצאה מכך נשברה שמשות הרכב, נגרם נזק לפח הרכב וכן המתלון נפצע בכף ידו הימנית מרסיסי השמשה השבורה.

4. באישום נוסף שבכתב האישום מיוחסות לעוררים הפרות של תנאי שחרורם במסגרת תיק המ"ת הנלווה לכתב האישום המתנהל בבית המשפט המחוזי (ת"פ 44041-11-15). בתיק המ"ת שוחררו העוררים בתנאים של מעצר בית מלא למעט יציאה לעבודה בחנות ולתפילות בבית כנסת וזאת בפיקוח מלא. כתב האישום מייחס לעורר 1 עשרות עבירות של הפרת תנאי השחרור ולעורר 2 - 13 עבירות של הפרת תנאי השחרור.

החלטתו של בית משפט השלום

5. בהחלטה מושא הערר קבע כב' השופט גבאי-ריכטר כי קיימת תשתית ראיתית למיוחס לעוררים. אמנם בכל הנוגע לאירוע המרכזי של תקיפת המתלון הרי שבניגוד לאמור בכתב האישום, הודעות המתלון והמודיע במשטרה אינן מצינות שלושה רכבים אלא שניים (כולל רכב המתלון) **"ואולם יש לא מעט פרטים המצטלבים זה עם זה, ובשים לב לסמיכות הזמנים בין תחילת האירוע בשוק הסיטונאי לבין האירוע בצומת סחרוב, קשה למצוא הסברים הגיוניים אחרים מלבד הסברה שהעלתה המדינה....טיבן של ראיות נסיבתיות הוא כזה אשר יכול לבסס הרשעה כאשר קיים הסבר סביר לאחר להצטברותן. בענייננו...אין בנמצא הסבר סביר אחר מלבד מה שהציעה המאשימה"**.

באשר לחלקו הראשון של כתב האישום הנוגע לעניין ההלוואה נקבע כי התשתית לכך מצויה בהודעת המתלון ואילו בנוגע להפרות הנטענות בחלקו השני של כתב האישום, הרי שלפחות לגבי חלקן התשתית לכך מצויה בהודעת העורר 2.

6. בית המשפט קבע כי קיימת בנסיבות מסוכנות ועילת שיבוש מהלכי משפט ובהתחשב בכך שהמעשים בוצעו עת תלוי ועומד כנגד העוררים משפט אחר הקשור להליך זה, בהתחשב בכך שהעוררים היו משוחררים ושקיימת תשתית שהם הפרו את תנאי השחרור, לא ניתן ליתן אמון בעוררים ויש מקום להורות על מעצרם עד לתום ההליכים.

טענות הצדדים

7. לטענת ב"כ העורר 1 החלטת בית המשפט אינו עולה בקנה אחד עם חומר הראיות שבתיק. בהקשר זה מפנה ב"כ

עורר 1 לכך כי חומר הראיות בכל הנוגע לאירוע המרכזי של תקיפת המתלון מבוסס על עדות המתלון ועד ראיה אובייקטיבי בשם איתמר. ואולם המתלון לא זיהה כלל את התוקף, ואילו העד האובייקטיבי תיאר שני רכבים בלבד (כולל רכבו של המתלון) ולא שלושה כאשר מהרכב הנוסף יצא התוקף ומספר הרכב אותו מסר הוא של הנאשם הנוסף, ולא כפי שעולה מעובדות כתב האישום. לטענתו לא קיימת איפוא כל ראיה לנוכחות העורר או רכבו במקום האירוע בעת התקיפה. שתיקתו של העורר בחקירתו אינה יכולה לחזק את ה"אין" הזה. גם הראיות בעניין צבע הבגד של העורר אינן מהוות כל חיזוק לאור עדויותיהם של עד הראייה והמתלון. עוד נטען כי בית המשפט התעלם מהתנהלות המשטרה אשר ניסתה להתאים את הראיות לתזה שהעלתה ואף "שתלה" אותה במוחו של המתלון.

עוד נטען כי שגה גם בית המשפט בקביעותיו בכל הנוגע לעבירה של "הטרדת עד" שכן מדובר בעד שכבר סיים להעיד בעת האירוע ומכל מקום המתלון מציין כי מי ששוחח איתו והתכתב איתו הוא העורר 2 ואילו העורר 1 לא נטל בכך כל חלק. גם ההפרות הנטענות של תנאי השחרור מבוססות כולן על איכוני טלפון אשר כלל לא הוכח כי העורר 1 השתמש בו.

לבסוף נטען כי לא היה מקום לפנות הן לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר בגין ההפרות הנטענות ובמקביל לבית משפט השלום בבקשה למעצר עד לתום ההליכים והיה מקום להותיר את שאלת ההפרות הנטענות להכרעתו של בית המשפט המחוזי. מכל מקום ודאי לא היה מקום להורות על מעצר של ממש בשל הפרות אלו, ולחילופין היה לכל הפחות מקום לקבל תסקיר עובר למתן החלטה כאשר המאשימה עצמה אף לא שללה זאת.

8. לטענת העורר 2 עיון בראיות מלמד כי רכבו של העורר 2 כלל לא נכח בזירת האירוע של תקיפת המתלון. עדות המתלון ועדות עד הראייה האובייקטיבי קושרות את הפוגע דווקא לרכב בו נהג הנאשם הנוסף.

באשר לעבירה שעניינה הטרדת עד, שגה בית המשפט עת התעלם מעדות המתלון לפיו אין לו כל סכסוך עם העורר, מכך שהמתלון סיים להעיד בבית המשפט המחוזי ולא הובאו ראיות שעדותו הייתה לרעת העורר ומהסברו של העורר כי פנה למתלון בעניין הכסף לאחר שקיבל יעוץ מקצועי מעורך דינו בקשר לחוב לגיטימי, עניין שלא נחקר על ידי המשטרה.

גם ב"כ העורר 2 טען כי לא היה מקום לנקיטת הליך כפול הן בבית משפט השלום והן בבקשה לעיון חוזר בבית המשפט המחוזי בכל הנוגע להפרות הנטענות, המדינה גילתה כבר בחודש ספטמבר כי העורר מפר את תנאי מעצר הבית ולא נקטה כל הליך ומכל מקום בנסיבות ואף לאור עמדת המאשימה בדיון היה מקום להזמין תסקיר מעצר טרם מתן החלטה בדבר מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

9. לטענת ב"כ המשיבה מחומר החקירה עולה כי עד להגשת כתב האישום היו היחסים שבין המתלון לעוררים טובים ולאחריו נוצר הסכסוך. נושא החוב כלפי העורר 2 נזכר בקשר לכתב האישום המתנהל בבית המשפט המחוזי אשר גם בו מיוחסות לעוררים עבירות של סחיטה באיומים ויש בכך כדי להשליך על מידת מסוכנותם.

יש לדחות את הניסיון להעדיף את גרסתו הכבושה והמתפתחת של עורר 2 ואת שתיקתו של עורר 1 על פני עדותו של המתלונן. התשתית הראייתית טמונה בנוכחות בשוק הסיטונאי בסמוך לאירוע, בזמן ובמקום, היציאה מהשוק בעקבות רכבו של המתלונן והיעדר ההסברים או גרסאות סותרות לכך, הראיות לגבי לבושו של עורר 1 ועדותו של עד הראייה האובייקטיבי. אי התאמות ככל שקיימות בין הודעת המתלונן למוקד 100 לבין הודעה שמסר מאוחר יותר, ניתנת להסבר במצב הרגשי בו היה נתון המתלונן עת התקשר למוקד 100, וודאי אין לייחס למשטרה כל קשר לאמור בהודעתו.

באשר לעבירה של הטרדת עד נטען כי הניתוח המשפטי של העוררים מוטעה וכי נוכחותו של העורר 1 באירוע הראשון לא הייתה נוכחות תמימה.

באשר לטענה בדבר הליך כפול טען ב"כ המשיבה כי וודאי היה מקום להביא לידיעת בית המשפט בהליך זה את העובדה כי לא ניתן ליתן אמון בעוררים לנוכח ההפרות המיוחסות להם של תנאי השחרור. יש גם לדחות את הטענה כי המשיבה לא עשתה דבר בעקבות הפרות קודמות.

באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית קיימת תשתית ראייתית בחומר החקירה ויש לדחות את טענות העוררים בהקשר זה.

הכרעה

10. טענות העוררים בכל הנוגע לאירוע שקדם לאירוע התקיפה לגבי העברת הסך של 30,000 ₪ דין להידחות.

כפי שציין בית משפט קמא התשתית הראייתית הלכאורית לאירוע שקדם לאירוע התקיפה מצויה בעדותו של המתלונן מיום 18.1.17 (ש' 101-105). על פי עדות זו העורר 2 לא פנה אליו לשם החזר חוב שהמתלונן חב לו אלא ש"הם צריכים כסף לעורך דין והם צריכים 30,000 ₪ הלוואה" (ש' 102). קרי, נעשה קישור לעניין משפטי כלשהוא. הדברים נאמרים אמנם על ידי עורר 2 אך בנוכחות עורר 1 ו"הם" הכוונה לשניהם, והמשפט אשר מתנהל אותה עת הוא משפט שבו התובע הוא עד. ההקשר המאיים של הדברים טמון במסרון ששולח מאוחר יותר העורר 2 למתלונן "חבל שאתה לא מבין איפה הדברים עומדים" (ר' הודעת שמעון טובול מיום 23.1.17, ש' 135-136) והעובדה שנוכחותו של העורר 1 אינה תמימה בעת בקשת ההלוואה לעורך דין מתחזקת גם מהעובדה שהעורר 1 עויין מאוד את המתלונן בקשר למשפט המתנהל ואף אמר לו מספר חודשים קודם לכן "זבל", "בן זונה", "עד מדינה" ואף הלך לאחר מכן לרכבו, נראה היה שלוקח משם דבר מה וחזר לכוון המתלונן שמהיר לרכבו ונסע (ר' הודעת המתלונן, ש' 74-78; 84-85; 110-111).

11. אשר לאירוע המרכזי של התקיפה.

במצלמות האבטחה נצפה בשעה 19:41 רכב בו יושבים העוררים נוסע לאחור מהכניסה לשוק הסיטונאי, נעמד במקביל למשרדי השוק כאשר ברכב נצפים היושבים ממתנים. הנאשם הנוסף חוזר לשוק הסיטונאי בשעה 19:48 בערב לאחר

שעזב אותו כ-10 דקות קודם לכן. הוא נעמד עם רכבו מאחורי הרכב בו ישבו ממתנים העוררים אשר יצאו מיד מרכבם, והלכו לכוון תא המטען של רכבם. בשלב זה (19:48) נצפה המתלונן כשהוא יוצא ברכבו ממתחם השוק, מיד לאחריו ובמהירות נצפה יוצא רכבו של הנאשם הנוסף ולאחריו במהירות רכבם של העוררים (לאחר שנכנסו במהירות לרכבם). קודם ליציאתו הראשונה של הנאשם הנוסף מהשוק נצפו שלושת הנאשמים משוחחים ביניהם במתחם השוק הסיטונאי.

רבקה טובול, אשתו של העורר 2, מזהה בסרטון את הרכב בו מצויים העוררים, את בעלה נוהג ברכב והעורר 1 יושב לידו (ר' הודעה מיום 24.1.17 ש' 70-75). גם הנאשם הנוסף, צבי בנימין, בהודעה מיום 23.1.17 מזהה את עצמו בסרטון וגם את עורר 2 ברכב היונדאי בו יושבים שניים (205-208). גם עורר 2 בהודעה מיום 25.1.17 מאשר שבסרטון בשוק הסיטונאי רואים את עורר 1 עם קפוצ'ון אדום ואותו יוצאים מהרכב (ש' 66 - 86).

12. אירוע התקיפה עצמו מתרחש זמן קצר ביותר לאחר מכן ובסמוך למתחם ממנו יצאו המכונות. כך ניתן ללמוד משעת החיגוג של המתלונן ושל עד ראייה לאירוע, למשטרה (19:52 ו-19:53).

עד הראייה, איתמר קרן, מדווח למשטרה שתי דקות לאחר האירוע, כך לדבריו, על אדם עם קפוצ'ון "אם אני לא טועה" יוצא מרכב שהיו בו לפחות שני אנשים ומכה את הרכב שלפניו. הוא רשם את מספר הרכב ממנו יצא התוקף והתברר כי מדובר ברכבו של הנאשם הנוסף. בהודעה שמסר ביום 22.1.17 הוא מתאר כי הנהג רצה לצאת אך אבל אז הנוסע יצא והכה עם לום או עם אלה והוא לבש קפוצ'ון וורוד או סגול, והיה חשוך. הוא תיאר מעין מרדף בין שתי המכונות קודם לעצירה ברמזור.

13. המתלונן עצמו בדווח למוקד המשטרה מוסר כי לא ראה את התוקף ואינו יכול לתארו, אך בהודעה הנמסרת באותו היום הוא מוסר לגבי התיאור כי מדובר בבחור עם סווצ'ר אדום (ש' 8). בהודעה מיום 18.1.17 הוא מוסר כי הסתכל במראה וראה (לאחר התקיפה) דמות עם כרס שלבש סווצ'ר אדום או בורדו ובמראה הזכיר לו את ניר בנימין (ש' 14-13). אחר כך עקף אותו ג'יפ שהוא חושב שראה בו את הנאשם הנוסף (21-22). עוד העיד כי בתחילה סיפר בבית שזרקו עליו אבן באיזור גבעת זאב כי לא רצה להדאיג ואז במוצ"ש אשתו לחצה עליו שכן הסיפור לא הסתדר לה והוא סיפר את מה שסיפר עתה.

14. אשתו של המתלונן, ש ז, מתארת בהודעתה מיום 17.1.17 כי המתלונן סיפר לה יומיים אחרי האירוע שזיהה במראה את העורר 1 כמי שניפץ לו את השמשה ושהוא לבש קפוצ'ון אדום (ש' 11-12). אחר כך בהמשך הנסיעה זיהה את הנאשם הנוסף (ש' 14).

העורר 1 שמר על זכות השתיקה ואילו עורר 2 הכחיש כל מעורבות באירוע.

15. אכן עד הראייה הניטרלי מתאר שתי מכונות בלבד שהיו מעורבות באירוע - רכבו של המתלונן ורכבו של הנאשם הנוסף. הוא לא ראה את הרכב בו נצפו העוררים יוצאים מהשוק הסיטונאי. עם זאת יש לזכור כי מדובר באירוע המתרחש בשעת ערב, במשך זמן קצר ביותר כאשר העד העיד כי הרמזור התחלף והוא נסע משם ורק אז צלצל

למשטרה. רכבו של העד גם חנה ברמזור במקביל לרכבו של המתלונן ומשמאל לו כך שזווית הראייה לגבי הרכב ממנו יצא התוקף ממילא מוגבלת. על פי מזכר שנרשם בשיחה טלפונית שנערכת עימו לאחר ההודעה שמסר הוא מציין כי לא ראה את התוקף יוצא מהרכב ולא ראה אותו חוזר לרכב לאחר התקיפה.

בצד האמור הוא מתאר כי ברכב התוקף היו שני אנשים והוא מתאר את התוקף עם קפוצ'ון, ורוד או סגול. העורר 1 נצפה במצלמות האבטחה בשוק הסיטונאי כשהוא לובש קפוצ'ון אדום. המתלונן מעיד כי התוקף לבש סווצ'ר אדום או בורדו ובמבנה הגוף הזכיר לו את העורר 1.

16. אכן, המתלונן לא מסר כי התוקף הזכיר לו את עורר 1 כבר בהודעתו הראשונה, אם כי אז מסר לגבי הקפוצ'ון האדום, לבוש בו נצפה העורר 1 דקות ספורות קודם לכן במתחם השוק, אך ההסבר לכך מצוי לכאורה בעדות אשתו ולפיה כבר יומיים לאחר התקיפה סיפר לה לאחר שלחצה עליו כי הוא זיהה את התוקף כעורר 1 וכי הוא חשש. העובדה שביקש לכאורה לא לחשוף את זהות התוקף על אף שזיהה אותו מתחזקת מהעובדה שסיפר בביתו כי נזרקה עליו אבן באיזור גבעת זאב. לא היה כל צורך בתיאור זה אלמלא לכאורה זיהה את התוקף אך חשש לחשוף זאת, כפי שגם מסר בעדותו המאוחרת יותר.

17. האופן בו יצא רכבם של העוררים מהשוק הסיטונאי במהירות לאחר שיצא ממנו רכבו של המתלונן, לאחר שהעוררים נצפו ממתנים, זיהוי רכבו של הנאשם הנוסף במקום האירוע לאחר שאף הוא נצפה יוצא במהירות מהשוק בעקבות רכבו של המתלונן, התרחשות האירוע של התקיפה זמן קצר ביותר לאחר מכן ובמרחק קצר מהשוק כאשר התוקף מתואר בלבוש זהה לזה בו נצפה העורר 1 בשוק הסיטונאי, כאשר המתלונן סבור כי הוא מזהה בתוקף את העורר 1 ומספר על כך לאשתו יומיים לאחר האירוע, כאשר קיים סכסוך בין המתלונן לבין העוררים (ר' עדותה של רבקה טובול, ש' 49-50) וכאשר העורר 1 שומר על זכות השתיקה, כל אלו מקימים תשתית ראייתית לכאורית מספקת לשלב זה למיוחס לעוררים.

18. המעשה המיוחס לעוררים מעיד על מסוכנות. מדובר במעשה שבוצע לכאורה עת היו העוררים משוחררים לחלופת מעצר במסגרת תיק בו מיוחסות להם בין היתר עבירות של סחיטה באיומים. במסגרת כתב האישום גם נטען להפרות רבות נוספות של מעצר הבית אשר בעטיין גם הוגשה בקשה לעיון חוזר (בכל הנוגע לעורר 2 - עדותו שלו מיום 25.1.17, שורה 42 ואילך מספקת את התשתית לכך). יש בכל אלו כדי להשליך על היכולת ליתן אמון בעוררים.

עם זאת, מאחר ולעורר 1 עבר שהתיישן, ולעורר 2 עבר שאינו רלוונטי, וכמצוות המחוקק לבחון חלופה בכל מקרה, מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינם של העוררים. לאחר שיוגש התסקיר, יוכלו הצדדים, במידת הצורך לעתור לקיום דיון בפני בית משפט השלום.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן אשר מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינם של העוררים.

בכפוף לאמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר 2017, בנוכחות
הצדדים.